

zika ni tako vredjena, kakor bi imela biti. Čas je tedaj, da se ta reč prenaredi (reformira), in da slišimo poleti zvečer saj enkrat v tednu po celem mestu mestno muziko v dostojni uniformi igrati, sicer bojo vsahnili prostovoljni doneski mestnikov, kateri so sedaj vidili in slišali, kakošna more in mora biti mestna muzika. Vse pa je ležeče na kapelmojstru, da je mož za to in je za svojo nalogo vnet, če tudi ni Strauss ali Lanner; potem ji ne bode manjkalo še drugih dohodkov. Novomeška muzika si te tri dni, ko je tukaj bila, ni le pridobila dobro ime, tudi lepe dnarce je seboj nesla, ker so jo celo visoki gospodje obdarovali. — Slišali smo, da v pomoč pogorelcem v Lašicah bodo v Idrii igrali „Županovo Micko“.

Novičar iz raznih krajev.

Ker svet še stoji in ga repata zvezda ni razdrobila v saboto kakor je abotna govorica prerokovala, bomo vprihodnje, ako Bog dá, svojim častitim bravcem še kako novico povedali. Veseli smo res bili, da v naših krajih nismo od nikdar takih neslanost slišali kakor smo jih brali drugod; to je znamenje: ali da je naše ljudstvo bolje podučeno, ali da so časniki drugod iz komarjev delali vole. — Zastran zakotnih pisarjev je c. k. ministerstvo pravosodja nov ukaz razglasilo, po katerem ima tudi tisti za zakotnega pisarja veljati, kateri brez gosposkega dovoljenja ljudem vložne pisma napravlja ali jih namestuje tudi v takih pravdah, pri katerih ni ravno predpisano, da bi jih mogel kak dohtar namestovati. Globa ali kazen v dnarjih zoper zakotne pisarje zamore do 200 fl. seči, zapor (arest) pa do 6 tednov. Dohtarjem in notarjem, kateri od zakotnih pisarjev napravljenega pisma podpisujejo ali jim sicer potuho dajejo, se bo naložila zaptna (disciplinarna) kazen. — C. k. ministerstvo kupčijstva je gledé na revšino prebivavcov v kantonu Auroncu na Beneškem in na starodavno navado dovolilo, da smejo ubogi Aurončanje po Krajnskem, Koroškem, Štajarskem, Salcburškem in Tiroljskem šipe v okna delati in kotle in ponve popravljati v vseh takih krajih, kjer ni steklarjev (glazarjev) in kleparjev. — 7. dan t. m. je bil potres (brez škode) po več krajih Českega in Nemčije. 8. dan t. m. pa je na Českem po mnogih krajih zelo toča bila; pa še neko drugo nadlogo imajo v nekterih krajih, namreč na milijone miš jim pokončava sadeže na polji. — Po popisu, ki ga je deželni poglavar na Českem zložiti dal, znaša število vse divjačine (jelenov, sernj, jerebic, zajcov itd.), ki so jo vstrelili na lovih (jagah) preteklo leto, v vsem skupaj 625,527, od katerih so dobili mesa 2166 centov, rogov 6 centov in 20 funtov; vsa vrednost se cení na 479,372 fl. — Sedaj je pogodba znana, po kateri ste se Prusija in Švajca zavolj Neuenburga mirno spravile. Da v kratkem rečemo, ostane Neuenburg na večne čase švajcarsk kanton; Švajca pa plača vse stroške, ktere je prekucija od leta 1856 prizadajala. — Ministerstvo belgiško ostane, pretres milodarne postave pa je odložen. — V Parizu so vladi nasprotne stranke po dolgem prevdarenjenji vendar očitno nasvetovale imena takih mož, kateri naj bi se volili v državni zbor. — Sv. Očeta papeža so 9. dan t. m. v Bolonji veličastno sprejeli; brezštevila množica ljudi je privrela skupaj; tudi poslanec sardinski se mu je v imenu kralja poklonil. — Knez Danilo terja od avstrijske vlade, naj mu v Dalmaciji na meji Černogore bivajoče Černogorce izroči ali pa jih deleč kam zažene; posebno rodovino Petrovičevo, ki biva ob luki Kotorski, bi Danilo rad v oblast dobil. Avstrijska vlada, ker ni pri begunih nikjer kake krivice zapazila, ne dovoli, kar knez terja. — Ladija „Novara“ je 20. dan t. m. srečno prijadrala do Gibraltara in se tam mudila, dokler niso viharji potihnili.

Lan.

Poj rajši to, kar treba je pri hiši,
Za hleve treba je na polji,
Poj to, kar kmet in meščan s pridom sliši.
Prešern.

Mnogoslužna žel človeštvu
Bil od nekdaž že je lan,
Tudi zdaj pri poljodelstvu
Ne sme biti zaničvan.

Vlažen sončen kraj
Lanu vselaj daj,
Brazdo orji mu globoko,
Da doraste ti visoko!

Vsejan naj rahlo se povlači,
Da brana seme razdeli,
Potem ga za valjarjem zatlači,
To stara vodba ti veli.
Na to ga daj prav čisto pleti,
Al marnih išči si plevic,
Ki varjejo ga posedeti
In urnih urnih so ročic;
Tak' obdelavaj pridno njivo,
Ak lep želiš imeti lan:
Le tam, kjer dela se marljivo,
Dobrotni Bog dá blagostan!

Lan cvetè ko nebo jasno,
Kak prijazen je nja cvét!
Polje nam lepota prekrasno,
Spomin budí detinskih lét.

Toda vse beži —
Cvetje se osuši:
Cvet pa prostor dá glavicam
In prihodnjim semenicam.

S tem tenko lakno je dobiti,
Da prej ruvati ga veliš,
Nikakor ga preveč godiši,
Če semena tud' manj dobiš!
Za seme naj ti prav dozori,
Da vse glavice zažolté;
Pri sončnem dnevi, koj o zori,
Naj decve ruti ga hité.
Razgrinaj berž ga na sušilo,
Da v vezkih ti ne plesnije:
Tako bi ceno koj zgubilo,
Lakno kmalo černo je.

Prežlej pa se koj osmuka,
Se otrebi berž glavice,
Pod greben se dé rijuha,
Da dobiš več semenic.

Zdaj pa ven na plan!
Redko naj bo djan,
Da ga rosa bo zgodila,
Lakno štiblic odločila.

Glej! komaj dete je rojeno,
Mu že potreba je pelnic,
Se pod odejo položeno
Blaženo zgreva iz tencic;
In ko nekoliko dorase,
Dobi že srajč'co belo nase.
Oj! srečna doba res človeka,
Dok čist je graje, prost je greha,
Krilatec Božji se mi zdi,
V naročji mile majke dremlje,
Opert je v dete nje pogled,
Čez vse zaklade cele zemlje
Ceni nje serca dragi cvet. —
Živahno deček se obnaša,

(Dalje sledi.)

Prešernež mars'kaj nagodi,
Za igre ženske nič ne vpraša,
Kar njemu gre, za tem sledi. —
Deklina rada mater vboga,
Se koj od dečeka spozna,
Vsa druga njena je naloga.
Značaj žlahnejši že ima. —
Al' časa moči se ne vstavi,
Mladeneč v serce je zadet,
Ino nikdor mu ne ozdravi
Ko mila draga rane spet.
Pa sram ga je, ji razodeti,
Kak mu za njo sercé gorí;
Ko več ne more preterpeti,
Jo prvič plašen vgovori.
Oj! kdo popiše te trenutke.
Ljubezni perve vse občutke!

V zemlje krilu vtemeljena,
Na terišču dobra peč —
Krada terdih tnal zložena,
Dansi mora lan pod meč!
O! dobrotni Bog!
Vari nas nadlog!
Vžiga ognja in nesreče,
Da teritba srečno steče!

Le krepko, dečve, pritiskajte,
Da križem treska, ga dajajte!
Že kaša se poštegana
Hladi vam pod orehom tečna;
Pa marsiktera, trice! vsečna
Je jed vam še pripravljena.
Pervo skerb naj 'ma sušivka!
Ona kmalo zamudi,
Sploh če je zelo mudivka,
Dosti škode nagodi.
Nič naj se odtod ne gane,
Berž ga butara je preč —
Ko bi trenil, se ji vname
In zderči skoz lese v peč.

Lan rad se drobi,
Gorak osipuje;
K' toploto zgubi,
Se pa podvihuje.
Katera mudi,
Sušivko zabavlja,
Da slabo opravlja,
Da suh ni zadosti
Po njeni modrosti!

Teritba je srečna, že moremo reči,
Že zadnja naklada suši se na peči.
Ko svila se predlo bo praznjetenkó,
Hladnik je močan in da srajco gorkó.
Hvalimo, častimo v nebesih Go-
spoda,
Le on to vse dá!
Zdaj mati prijazna nasprot
Pridnim tericam iz kuhinje pride:
Kar noter, dekleta! dasklenemo god,
Nesite za mano bremena na glavi!
Bom shrambo odperla, naj koj se
pospravi;
Predivo ni nikdar v zavetji zadostil
Enako je cvetju nedolžne mladosti:

Uganjka zastavica v 47. listu.

Neki oče je bil v ječi, po nedolžnem obsojen na smert po gladi (lakoti); nihče ni smel do njega kakor sama hčer, ktera je omožena bila in ravno svoje dete dojila. Vsakrat so jo stražniki natanko preiskavali, ali ne nese jetniku kaj jesti, pa nikoli niso pri nji ničesa našli, se ve dá, ker živež njenemu otroku je bil tudi živež njenemu očetu, kterege poslednjič nedolžnega spoznajo, ker ga čez 9 dni najdejo še živega v ječi.